

غزل شماره 35

محمدعلی بهمنی

در این زمانه ی بی های و هوی لال پرست
خوشا به حال کلاغان قیل و قال پرست
چگونه شرح دهم لحظه لحظه خود را
برای این همه ناباور خیال پرست
به شب نشینی خرچنگ های مردابی
چگونه رقص کند ماهی زلال پرست
رسیده ها چه غریب نچیده می افتند
به پای هرزه علف های باغ کال پرست
رسیده ام به کمالی که جزا نالحق نیست
کمال دار برای من کمال پرست
هنوز زنده ام و زنده بودنم خاری است
به تنگ چشمی نامردم زوال پرست

غزل شماره 38

قیصر امین پور

الفبای درد از لبم می تراود
نه شبنم، که خون از شبنم می تراود
سه حرف است مضمون سی پاره ی دل
الف، لام، میم از لبم می تراود

چنان گرم هذیان عشقم که آتش

به جای عرق از تبم می تراود

ز دل بر لبم تا دعایی بر آید

اجابت ز هر یا ربم می تراود

ز دین ریا بی نیازم، بنازم

به کفری که از مذهبم می تراود